

כלונדון בשעתו.

— כשחזרתי מאוחר מביתו של י.ל. כהן מצאתי מכתבו של משה מקהירו והחומר מבבל. הסיפור של מוטה חוסייני נתאמת - חסרים רק הפרטים על נוכחות ג'מאל והמופתי.

25.2.38

הבוקר - לפני לכת חיים למשרד המושבות - "מועצת מלחמה" משפחתית: בפי, ארטור, חיים, אני. ביררנו שוב הנקודות העיקריות שיש לעמוד עליהן, וחיים הבטיחני לעמוד על שאלת העליה.

— אדוארט מאיר המציא לפי שעה לחיים 3000 לא"י מחמשת האלפים שהבטיח, בשביל כיבוש חניתה, והיום סולגרף הכסף למשה.

— אחרי הצהריים ניגשנו (לואיס, ארטור ואנכי) לבייתה של בפי. אצלה סעדו חיים, ווירה, "כוב" ססיל, נואל בקר. עוד מצאנו שם את "כוב" - הדרת פנים של אציל רוח, קופת ענק אבל שוחח. מני ווירה היו צוחלים - מסיפורו של חיים על השיחה עם א.ג. חיים שוחח עם א.ג. ביחידות שעה ועשרים רגע, אחר כך כעשרים רגע עם שקבורו - שוב ביחידות.

פתח א.ג. החורף היה רע מבחינה פרטית ופוליטית. בנו חולה, אביו הזקן נחלש. מבחינה פוליטית - מצד משרד החוץ באה "החקפה איומה" (*sterfic onslaught*) - שלא באשמת עידן. פקידי המשרד מכל הבירות - בגדד, קהירו, ג'דה, אנקרה, וושינגטון - כולם הסתערו נגד הציונות ונגד המדינה, משרד החוץ עמד בקשרי מלחמה עם משרד המושבות. שמו של א.ג. טולטל ברפש. האשימוהו שהוא ציוני, פרו-יהודי.

חיים העיר - קראתי רוב הטלגרמות האלה. יש לי אינטלג'נס בכל המרכזים האלה. אני יודע מה שנעשה בקרב הפקידים ע"י הערבים שלנו. מרכז הנרגנות מצרים. פהב סיפר על שיחתו עם מיילס-למפטון, שהבנדר (בבית יהודי), עם הנסיך מוחמד עלי.

מ.-ל. נמצא בכיסו של סכרש שיש לו אשה ערבית. כוח הערבים ותוקף התנגדותם מנופח ומוגזם. סיפר על עמדת נחאס פשא, אלאזהר, המלך, על מעמד הקופסים במצרים של עכשיו. נחאס פשא אמר שהמצרים אינם ערבים ואינם סחענינים בא"י, אולם כמושלימים הם צריכים להכיע אהדה. הממשלה בלונדון לא נקטה באצבע להסביר למלכי ערב את עמדתה. הגרמנים והאיטלקים (א.ג. הוסיף: וכמה בריטים) מנהלים תעמולה נגדנו ונגד המדינה היהודית. אחם הרעלתם הערבים ויצרתם תנועה ערבית. חיים עמד בפרוסרוס על המצב בארצות ערב: עיראק, סוריה, לבנון, סעודיה. הפרידו הסנג'ק (אלכסנדריטא) - אף קול ערבי אחד לא נשמע, כי ידעו שזוהי מדיניות צרפת, ממלכת סוריה עומדת אחנו בקשרים, הלבנון יריד לנו, האמיר - אף הוא. בעצם יש רק נורי. עם איש זה אינם מנהלים מו"מ על א"י. הוא סיפר למופתי על שיחתו אתך - אתה הבטחת לו הגליל (א.ג. קפץ ונחאדס: לא אמרתי זאת) חיים - יש לי ראיות שאין לסחרן. (א.ג.): אני לא רציתי כלל לראות את נורי - אולם משרד החוץ הטיל אותו עלי - חיים - אבל נורי מספר בשמך שהיפה תהיה אנגלית, הדרום יקוטע, פרדסי יפו ימסרו לערבים, ירושלים לא תהיה יהודית - ואתה הנחת לנו רק הרצועה שבין ת"א וחיפה. יודע שאיש מאחנו לא ידון על הצעה זו. ולמה אכזריות זו - תכנית שתביא רק לידי מרידות היחסים בין היהודים ובין היידידים היחידים שיש להם בעולם.

א.ג. - אתן לך *tip*: תוכיח לוועדה שהגליל דרוש מסעמי הגנה ותקבל הגליל. -

חיים: אבל נורי מפיץ תכנית זו בכל המזרח הקרוב. א.ג. - איך אתה יודע? - חיים: יש לי אנשים בבגדד, בדמשק, במצרים, בכל מקום. אני עומד על מכתבי מ-19 ביוני. זכור הוויכוח בפרלמנט. מה היחה הבקורת: לא שהתכנית של פיל נוחנת ליהודים יותר מדי - אלא פחות מדי. כל תכנית מסוג זה תדחה - ותעמוד בפני מלחמה של 450,000 יהודים - ואתה תצטרך לירות בהם (א.ג. - אה - לא! לא!)

א.ג. - המצב הורע. בממשלה אנשים חדשים, ופרעה שלא ידע את יוסף.

חיים - אל תחכה שיבואו לכם עשר המכות - מכת בכורות כבר קיחה לכם, שיכלתם את עירן.

א.ג. - יהודי אמריקא מתנגדים והם באים לציר שלנו.

חיים: יהודי אמריקא יהיו פה בשבוע הבא וחובל לשמוע דעתם.

א.ג. - אדרבא - יפנו למחלקה האמריקנית של משרד החוץ. למשרד החוץ שלנו באים רק

יהודים מתבוללים - כל אלה שהתנגדו להצהרת בלפור.

ביום ב' הבא נכריז הרכב הועדה.

חיים: מהי סמכותה? - א.ג. - נתפרסמה בספר הלבן. ח. - היש הוראות סודיות? א.ג. -

לא. ח. - אם יש התחייבויות לנורי - לא נופיע בפני הועדה. א.ג. - עצתי שתופיע

לפני הועדה לפני לכתה לארץ ותסביר לה העיקרים, אח"כ יסביר שרתוק הפרטים.

ח. - אני נוסע מכאן ב-15 למרס. - א.ג.: תתחיל במרס פה. הועדה היא טובה.

ח.: יתחילו דו"ד בין נוויל ומוסוליני. בלי ספק ידובר על א"י, לא ניתן שימכרו

אותנו מאחורי גבנו.

א.ג.: ה-P.M. הבטיחני לראותך, אני אסדר הפגישה. נוויל עיף. חיים: מהי? -

א.ג.: הדבר על כך עם שקבורו. עליך לראות כמה אנשים במשרד החוץ: קדוגן,

וינסטרס. עליך להיפגש עם הליפכס.

חיים - עוד מעט אפגש עם בוב - הוא יסדר לי פגישה עם הליפכס.

א.ג. - חוששני, הוא תקף אתמול את הליפכס בבית הלורדים.

חיים סיפר ששלח היום כסף בשביל כיבוש חניחה, על גבול הלבנון. א.ג. לא

ענה כלום, אבל היה *surely*. כשהייתם הזכיר את אבן סעוד אמר א.ג.: לאב.ס. אין

ערך צבאי, יש לו פחות חיילים מאשר להגנה שלכם (פרזה זו, במלים אלה ממש, שמעתי או

קראתי לפני ימים אחדים - איני זוכר היכן).

א.ג. התכנית של הריס היא תכנית ווקלי, ומפני כך לא רציתי לשלוח הועדה כל עוד ווקלי

בארץ. א.ג. ביקש מחיים סקירה בכתב על המצב בארצות הערביות.

א.ג. אמר שהנגב ישאר בריטי, יש תכנית להניח צנור נפט לעקבה.

בתחילת השיחה שאל חיים על העליה, וא.ג. אמר שתקבלו את המכסימום שאני

יכול להשיג במלחמתי שלי!

א.ג. ביקש לבסוף את חיים לראות את שקבורו. חיים מסר לו תמצית השיחה עם

א.ג. ש. אמר שבתחילה היתה הצהרת בלפור קשורה בשאיפות הלאומיות של היהודים - עכשיו

היא נעשתה לשאלת מקלט. האם תוכל א"י לפתור שאלת הפליטים, ושאל אם לאחר שתהיה

מדינה - תחמשו עוד ארצות.

חיים אמר - כמובן שנתאמץ להתפשט. יש אפשרויות בסוריה.

שקבורו: אנחנו התחלנו - אנחנו נסיים.

בארוחה אמר סטיל לחיים שאין הוא האיש שיפגיש אותו עם הלפכס. יעץ

לפנות להרטינגטון.

הרגשתי אכזבה מרה. חיים לא הציע אפילו דיון והחלטה. - -

משה - אם תראה הרשימה להנהלה תשמיט כמה דברים.

לונדון 28.2.38

מיון ליעבר יארבלום -

מיס אוואך צוריק האסטו מיר געשריבען אז די האסט ארויסגעשיקט אויף לוריה"ם

./.